

כתיבת קסם. נוגנה בתום מוסיקה והוגש בהם קפה. הם היו שונים מכל תנויות הביגוד ומשכו צעירים.

במקביל נכנס סמי גם לעסקי מועדוני הלילה של פאריס. הוא רכש מועדון "מיס" עדה בשם לה בל אפוק (התקופה היפה). שהפך למועדון בעל רמה, שם היו מתי ארחים אנשי החוגגהנוצץ של פאריס. פרי לטיקאים ואנשי-עסקים.

ב-1965, כאשר נוכח כי החלו לחקות את שיטת הבוטיקים שלו, הוא מכר את כולם ועבר לעסוק בתחום אחר. היתה זו תקופת הבורסות הכלכלי הגדול בצרפת. בפאריס החלו לבנות רובעים חדשים. בזה אחר זה החלו לצוץ בערי האורות מגדרי שחקים מודרניים. מחירי הקרקעות והבתים באזורים בהם החלה הבנייה, החלו לעלות. סמי חש כי תקופת הפריחה נמצאת רק בתחילתה והחליט לרכב על הגל.

זה היה תחום מלא תחחחים. המסורת הכלכלית בצרפת מפקידה את כל עיסקות המקרקעין הגדולות בידי חברות-ענק, כמו בנקים או חברות-ביטוח שיש בידיהם האמצעים הכספיים לרכוש קרקעות בסכרי מים של עשרות מיליוני פראנקים. מבחי

לה פינינקו לקשור קשרים בתחומי הכספים והאדמיניסטרטיבה הצרפתיים. שאף חברה אחרת לא כלה לחלום עליהם. כאן שר חברת גומון, שרובוטייה היה מנכ"לה, מכרה כמה מאולמות-הקולנוע שברשותה. רכשה אותם חברת לה פינינקו שרובוטייה היה נשיאה. ואו הסתבר שהיו אלה עסקים מוצלחים מאד עבור לה פינינקו.

כדי להבין את סוג העיסקות האלה, אפשר לקחת לדוגמה את פרשת מכירת הגומון פאלאס בפאריס. בית-הקולנוע הגדול ביותר בעולם, שהכיל 9000 מקומות. כאשר הציעה גומון את הבניין למכירה, כדי שיהרסו אותו ויבנו במקומו מגרי-רד-שחקים, הוערך מחיר המיבנה ב-60 מיליון פראנק. אבל לבסוף נמכר המיבנה לחברת פינינקו שכסום של 35 מיליון פראנק. מנהלי גומון הסבירו, כי במחיר הראשוני היה כלול גם הרישיון לבנייה חדשה במקום, ואילו לה פינינקו רכשה את הבניין ללא רישיון כזה.

למעשה השקיעה לה פינינקו ברכישת הבניין סכום נמוך בהרבה. כי עוד לפני ששילמה עבורו היא חתמה על חוזה עם הבנק הפרטי הגדול ביותר בצרפת, בנק פארי א פאריבה, שבעבור 50% מ

צרפת מוגחות על שולחני בתברת פינינקו לפני שמישהו אחר ירע עליהן. מזה עשינו את הכסף. עד שנת 1969 שמנו יד על המיגרשים הטובים ביותר שהוצעו למכירה. הקרקעות הטובות ביותר ברובע ה-16 של פאריס, בנואי, באטיין, כל מקום שם החלה תנועת הבניין, היה בידוינו. ב-1969 הגיעה הדרישה לקרקעות לשיא. או התחילו המכירות הגדולות ואו גם זרמו הרווחים הגדולים.

"זה המיקצוע שלי", מסביר סמי, "להעריך ריך איפה ומתי עומדת להיות עלייה גדולה במחירי נכסים ומיגרשים, ולקנות ארץ לפני האחרים. צריך בשביל זה חוש מיוחד, אבל לא די בתרגשת. יש צורך במחקר. אני העסקתי עשרות אנשים שעבדו במחקר שוקים מיקצועי בתחום זה. עשיתי את זה ברצינות. טובי המומחים בתחום זה עבדו בשבילי. זה גם מה שאני עושה עד היום. אני חוקר בכל העיר לם באיזה מקום מחירי המיגרשים והנכסים עדיין נמוכים בהשוואה למחירים בעולם ויש סיכוי שהם יעלו בעתיד הקרוב. אני משחק על הבדלי המחירים בנכסים בין המדינות השונות. זה הכישרון המיוחד שלי. אבל לא מספיק כישרון ומחקר. צריך

סמי פלאטו ואשתו מארחים בביתם בפריס את המתארגן היהודי-צרפתי הנוודע מקס כהן, הנומד להתמודד השנה על אליפות העולם במישקלו. הילדים שייכים לכהן. לסמי פלאטו בת מנישואיו הראשונים. העובדה שסמי פלאטו חובש כיפה אינה מפריעה לו לטעוד ארוחה שבה מוגשות צדפות.

כיפה וצדפות

גם לעבוד במהירות, לפני שהאחרים יסיקו להגיע לאותן מסקנות.

הפלישה האנגלית

ב-1971 בעת שהשפל הכלכלי בבריטניה הגיע לשיאו, הגיעו לאוזניו של פלאטו ידיעות כי האנגלים מתכננים להתייגר על המשבר שלהם באמצעות השקעות עצומות במדינות השוק האירופי המשותף. נודע לו שקבוצת משקיעים אנגליים ליות מקבלות אשראי בלתי מוגבל מבנק אוף אינגלנד לרכישת נכסים ועסקים. בעיר קר בצרפת ובגרמניה — כדי לנסות להעריך וויח בפעילות מיסחרית במדינות השוק.

"נסעתי לאנגליה עם שני מומחים לבר דוק את הידיעות שהגיעו אליי", סיפר סמי, "תוך עשרה ימים סיימנו את העבר דה. היה ברור לנו שעומדת להיערך פלישה של כסף אנגלי לשוק האירופי. לקבר זה שלי היה המידע הראשון על כך. מייד השבנו מילחמה. לא חיכינו עד שהאנגלים יבואו לצרפת לחפש עיסקות. הצענו להן אותם בביתם עוד לפני שהחלה הפלישה. הצענו להם מקרקעין ונכסי דלאינידי. הם קפצו על כל מה שהצענו וקנו בכל מחיר."

החברות שבשליטתו של סמי גרפו שוב מאות מיליוני פראנקים. אלא שאו החלו כבר חוקרי שילטונות מסייהכנסה הצרי פני להתעניין בנעשה בחברות של פלאטו. הם פשטו על מישרדי החברות והחלו לבדוק את ספריהם. או הסתבר להם שסכומי המס משלמות חברות הבת של חברת לה פינינקו לא אפסיים בהשוואה להיקף העיסקות שלהן. אלא שלא היתה בכך שום עבירה מס. חברותיו של פלאטו השתמשו בשיטה מחוכמת ומדהימה בפשיטות כדי להתחמק מהשלום מס על ריווחי הענק שלהן. שיטה זו ניצלה חור בחוק. אך לא היתה בה עבירה על החוק. למעשה פעלו חברותיו של סמי בשתי שיטות מקבילות ודומות.

הרכוש 30 מיליון פראנק. בטכס החתימה על העיסקה השתתף מצד גומון לה דוק, נשיא גומון. את הבנק ייצג נשיא מחלקת ניכסי הדלאינידי של הבנק, שהוא דודנו של נשיא גומון. שני הדודים נזקקו לסמי פלאטו כדי שיתווך ביניהם בעיסקה. כתוצאה ממנה — כפי שהגדירו זאת ב"פריס בלשון עדינה — יכלו שניהם לחיות טוב יותר באופן פרטי."

היתה זו דוגמה לסוג העסקות הנרקם בקרב הבורגנות הגדולה של צרפת. שני קקה לפליט היהודי מזלושין, חסר הנתיבות הצרפתית, שיארגן עבורה את העיסקה. שמבחינת החוק היתה כשרה-למ' הדריין.

המיקצוע: להריח רווחים

שיטה השנייה בה השתמש סמי פלאטו, כדי להשתלט על שוק הקרקעות של פאריס, לא עמדה גם היא בני גוד לשון חוק. הנהוג המקובל בחסר נכסי הדלאינידי בצרפת הוא שהמתווך בין עיסקה מעין זו מקבל את שכרו מידי מוכר הנכס. בשווי של עד 5% מסכום המכירה (בניגוד לנוהג המקובל בישראל לפיו מקבל המתווך את שכרו מידי המורכר והקונה כאחד). סמי הפך כלל מיסחרי זה המקובל בצרפת זה מאות בשנים.

הוא הזמין אליו את כל מתווכי הקרקעות של פאריס והודיע להם כי מעתה יוכלו רווחיהם. תמורת כל עיסקה שייבוא אליו הוא ישלם להם 5% מנכס הנכס, מלבד התשלום שיקבלו מידי המורכר. תמורת זאת תבע מהם נזות אחת: שיבואו בסניו כל עיסקת מקרקעין שיש בידיהם להציע, כדי שלו תהיה האופציה הראשונה לקנות או לדחות, לפני הבני קים הגדולים וחברות-הביטוח. "זה היה ב-1967", מספר סמי, "לעבור שנה אחת היו כל עיסקות הדלאינידי הגדולות של

נת אמצעיו היה סמי ננס לעומת חברות אלה ורבים ניבאו לו כישלון.

אלא שכאן התגלה סמי כאיש עסקים ממולה. הוא ייסד או את חברת לה פינינקו, שמניותיה חולקו בין קבוצה קטנה של אנשי-עסקים אלמונים, אבל בראש הקבוצה הועמד או אחד האנשים רבייה-השפעה ביותר בצרפת, ז'אן רובוטייה.

רובוטייה היה כבר או איש משופע תארים ותפקידים. הוא היה נשיא הטריבונל המסחרי — בית-הדין הגבוה ביותר במערב רכת המישפט הצרפתית הדין בעניינים עסקיים ומסחריים. הוא החזיק בתפקיד מנכ"ל חברת גומון. חברת הפצת-הסרטים הגדולה ביותר בצרפת, שבבעלותה רשת בתי-קולנוע והמפיקה גם יומן חדשות שבועי. בתוקף תפקידו זה הוענק לו לא פעם הי כבוד לכהן כנשיא פסטיבל הסרטים בקאן.

חברו של פומפידו

תפקידו של רובוטייה כמנכ"ל חבית גומונט היה מעל ומעבר לתעשיית הסרטים. לצרכי הפקת יומני החדשות שלה, מחזיקה חברת גומונט עשרות צלמים יודע-ידבר טוענים, כי אותם צלמים אינם עוסקים רק בצילום חדשות ליומנים. מדיפעם מוטלות עליהם משימות של רות-הביון הצרפתיים במדינות שבהן הם שוהים. כתוצאה מכך היה רובוטייה אורח קבוע בארמון האליזה. הוא היה כסוף ישרות לנשיא צרפת. וממנו היה מקבל הוראות לפעילות הכפולה של אנשיו. בתקופת נשיאותו של פומפידו הוא מעמדו של רובוטייה עמד יותר. הוא יידי קרוב של הנשיא איש-מימסד מובק. ז'אן שיראק, כיום ראש-משלת צרפת. היה גם הוא חברו הקרוב. בחירתו של רובוטייה כנשיא החברה, שחקים סמי התגלתה כרעיון מבריק, שכן, בזכות שמו של רובוטייה בלבד הצליחה

לפי השיטה תאחת התחברו שתיים מחברי רות-הבת לחברה אחת. כשאחת החברות המתחברות מביאה עימה כסף ואילו השנייה מביאה עימה נכס דלאינידי כלשהו. בשעת האיחוד הוערך הנכס. למשל ב-20 מיליון פראנק. אולם כעבור שנה הוא מת-יוון ומחירו מגיע כבר ל-40 מיליון פראנק. אבל הנכס אינו נמכר.

הוא נשאר ברשות החברה המאוחדת. טוען סמי: "על נכס שנשאר בבעלות החברה ולא נמכר, לא מגיע תשלום מס גם אם ערכו עולה."

טוענים שילטונות מסייהכנסה: "זו היתה דרך לעקוף את החוק. הרכוש נמכר למעשה לבעלי החברה שהביאה את הכסף, גם אם לא בוצעה עיסקת מכירה אלא פעולה של איחוד חברות."

שיטת הפעולה השניה היתה פשוטה עוד יותר. חברת האם היתה מקימה חברת בת בע"מ לרכישת נכס דלאינידי בודד. חברת הבת היתה רוכשת, למשל, בניין בסכום של 20 מיליון פראנק. כעבור שנה או שנתיים, כאשר ערך הבניין הגיע כבר ל-40 מיליון פראנק, לא נמכר הנכס. אבל עלצמת זאת נמכרו מניות החברה בהתאם לשווי החדש של הנכס.

טוען סמי: "בצרפת כמו בישראל אין משלמים מס על רווחים ממכירת מניות." טוענים שילטונות-המס הצרפתיים: "זו היתה דרך נוספת לעקפת החוק. החוק נועד לאנשים פרטיים הקונים מניות בבורסה. אבל סמי פלאטו הפך את השימוש בחוק הזה לתעשייה שלימה."

מיבצע

בבל

חרי החקירה הראשונה בחברותיו של פלאטו, בשנת 1971, הגיעו שילטונות המס בצרפת למסקנה כי לא בוצעה שום עבירה על תקנות המס. אולם הם היתרו בסמי ושוחטפו שלא ימשיכו לפעול בצורה זו.

סמי כינס מועצת מילחמה במלון הילטון בפאריס. הוא אסף 15 מטובי עורכי-הדין של פאריס ועוד כעשרה מגדולי רואי החשבון של צרפת. הוא הציג בפניהם את צורת העיסקות אותן הוא מבצע וביקש מהן תשובה: האם יש בכך עבירה. על החוק? אחרי שלוש שעות של דינונים הגיעו כולם למסקנה פה אחד: העיסקות כשרות. "אם כך", אמר להם סמי פלאטו, "זה מוצאחן בעיני. אני רוצה להמשיך לפעול בצורה כזאת. מה הממשלה יכולה לעשות לי?"

שוב החלה התיעצות של ארבע שעות שבסופה התקבלה מסקנה אחידה: הכל ליגאלי לחלוטין. ניתן להמשיך לפעול כך. וסמי המשיך. על פי עצת יועציו המישי-פטיים והפינאנסיים. זאת כבר היתה הית הגרנות גלויה בשילטונות-המס של צרפת. אחרי שנכחו כי חברותיו של סמי פלאטו ביצעו עוד כ-30 עיסקות על פי אותה שיטה, פתחו במיבצע המקיף שנקרא מיבצע בבל.

בתום חקירה ממושכת של חודשים הם פשטו על מישרדי החברות ועצרו את מנהליהם. סמי הספיק לחמוק לשווייץ לפני המעצרים.

התדהמה הגדולה ביותר היתה בעת שי נעצר ז'אן רובוטייה, שנתבע לדין על היות מות-מס באותו בית-מישפט שהוא על נשיא. גם נגד סמי הוגשו תביעות על העלמות מס בהיקף של 900 מיליון פראנק. אלא שהוא הספיק בינתיים להשתקע ב"ישראל, הרחק מזרוע החוק הצרפתי. טוען סמי: "שיביאו לי חוק אחד ב"י צרפת האומר שמה שעשיתי הוא בלתי כשר. אם יציגו לי חוק כזה אשלם את כל המס שתובעים ממני. אני מוכן לשלם מס על כל נכס שנמכר מחוץ לחברות, אבל לא על מה שנשאר בתוך החברות. בקשר לשאלה אם עיסקות מכירות המניות של חברות שבבעלותן נדל"ן הן כשרות או לא — שבת-המישפט יכריע בכך. עורכי הדין שלי ממשיכים להילחם בבתי-המשפט להוכחת כשרות העיסקות שביצעתי. הן האשמות נגדי הן סובייקטיביות שכן אין סעיף בחוק לביטוסן."

אבל, בצרפת יש ידיעה קדומה לגבי אשמתנו מראש. לפיכך אני מוכרח לי הילחם. לפי הפרוצדורה המישפטית ב"י צרפת היתה נאלץ לשבת במעצר עד תום ההליכים המישפטיים בדרגות השונות של בתי-המשפט. בדרגות הנמוכות רשאים השופטים לחרוץ-דין לפי שקול דעתם. עד לעניין יגיע לבית-הדין הגדול לעיריורים, הצריך לשפוט על פי הוכחות ולא על פי שקול-דעת. יחלפו עוד ארבע שנים. אני מאמין שבאייטוסציה זו אווכה. אין שום סיבה שעדי אי עצרו אותי."